

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาความเสี่ยงวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) โดยศึกษาปัจจัย 4 ปัจจัย คือ ประเภทอุตสาหกรรม ขนาดของกิจการ ผลตอบแทนของผู้บริหาร จำนวนคณะกรรมการบริษัท และวิเคราะห์ผลกระทบของการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าความเสี่ยงที่มีต่อ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว อัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตราการหมุนเวียนสินค้าน้ำคงเหลือ และศึกษาอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าความเสี่ยงด้วยวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยที่มีต่อผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) ดังนั้นเพื่อให้ได้คำตอบในงานวิจัยตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานในการศึกษา 16 สมมติฐาน สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานส่วนที่ 1. สมมติฐาน เกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าความเสี่ยงวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1 ผลการทดสอบปัจจัยด้านประเภทอุตสาหกรรม พบว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าความเสี่ยงวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 ผลการทดสอบปัจจัยด้านขนาดของกิจการ ซึ่งวัดขนาดของกิจการด้วย สินทรัพย์รวม ปี พ.ศ. 2552-2556 พบว่า ขนาดของกิจการขนาดเล็ก และกิจการขนาดใหญ่ มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 ผลการทดสอบปัจจัยด้านผลตอบแทนของผู้บริหาร โดยพิจารณาจากกำไรสุทธิต่อส่วนผู้ถือหุ้น ปี 2552-2556 พบว่า ผลตอบแทนของผู้บริหาร สูง และผลตอบแทนของผู้บริหาร ต่ำ ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.4 ผลการทดสอบปัจจัยด้านจำนวนคณะกรรมการบริษัท พบว่า ปัจจัยดังกล่าวไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานส่วนที่ 2. สมมติฐานเกี่ยวกับ เปรียบเทียบการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยมีผลกระทบต่อฐานะการเงินบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.1. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนระหว่าง บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยวิธีเข้าก่อนออกก่อน ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน พบว่า กิจการที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน มีค่าเฉลี่ย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว ต่ำกว่า บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีถัวเฉลี่ย ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้วิจัยคาดหวังไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.2 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว ระหว่าง บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยวิธีเข้าก่อนออกก่อน ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว พบว่า กิจการที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน มีค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว ต่ำกว่า บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีถัวเฉลี่ย ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้วิจัยคาดหวังไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.3 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนกำไรขั้นต้นระหว่าง บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยวิธีเข้าก่อนออกก่อน ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน พบว่า กิจการที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อน

ออกก่อน มีค่าเฉลี่ย อัตราส่วนกำไรขั้นต้น ต่ำกว่า บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีถัวเฉลี่ย ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้วิจัยคาดหวังไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.4 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอัตรากำไรสุทธิระหว่างบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยวิธีเข้าก่อนออกก่อน ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยอัตรากำไรสุทธิของบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน มีค่าเฉลี่ย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว ไม่ต่ำกว่า บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีถัวเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบสมมติฐานส่วนที่ 3. สมมติฐานเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของฐานะการเงินของบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI)

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.1 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวม พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน ไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้ (Sig) เท่ากับ 0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.2 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวม พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้ (Sig) เท่ากับ 0.09 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.3 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวม พบว่า อัตราส่วนกำไรขั้นต้น บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ อัตราส่วนกำไรขั้นต้น มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ (Sig) เท่ากับ 0.04 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.4 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวม พบว่า อัตรากำไรสุทธิของบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้า

คงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ อัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ (Sig) เท่ากับ 0.18 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.5 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวม พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีวิธีถัวเฉลี่ยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ (Sig) เท่ากับ 0.87 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.6 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวม พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีถัวเฉลี่ยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็วไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ (Sig) เท่ากับ 0.93 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.7 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวม พบว่า อัตราส่วนกำไรขั้นต้น บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีวิธีถัวเฉลี่ยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ อัตราส่วนกำไรขั้นต้น มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ (Sig) เท่ากับ 0.04 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.8 ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวม พบว่า อัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีวิธีถัวเฉลี่ยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ อัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากระดับความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ (Sig) เท่ากับ 0.94 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับความมีนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05

การอภิปรายผลการศึกษา

1. การศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย

การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ผู้ใช้งบการเงินควรตระหนักถึงปัจจัยทางด้านประเภทอุตสาหกรรม เนื่องจากในการศึกษารั้งนี้ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีสาระสำคัญต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ วัลลภ เผ่านักรบ (2552) พบว่า ประเภทอุตสาหกรรม และขนาดของกิจการ มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย เนื่องจากในการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลืออาจต้องดูประเภทสินค้าคงเหลือด้วย เพราะสินค้าคงเหลือบางประเภท เก็บไว้นานแล้วอาจมีการเสื่อมสภาพ เช่น อุตสาหกรรมประเภท อุปโภคบริโภคและอาหาร เป็นต้น แต่สำหรับปัจจัยทางด้านผลตอบแทนของผู้บริหาร และจำนวนคณะกรรมการบริษัท ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย เช่น ในการตัดสินใจเลือกใช้นโยบายการตีราคา จำนวนคณะกรรมการบริษัทจึงไม่มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ เพราะในการตัดสินใจการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนคณะกรรมการมากหรือน้อย เป็นต้น

2. ศึกษาการเปรียบเทียบการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยมีผลกระทบต่อฐานะการเงิน

ในการเปรียบเทียบผลกระทบต่อการใช้เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย ที่มีต่อฐานะการเงินนั้น ในการเลือกใช้วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือที่ต่างกันมักส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินอย่างมีนัยสำคัญต่อตัวเลขที่แสดงในรายงานทางการเงินได้ ดังนั้น ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สาเหตุที่การเปรียบเทียบผลกระทบของการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยที่มีต่อฐานะการเงิน 4 อัตราส่วน คือ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว อัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ ผลการวิจัยพบว่า บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก มีผลกระทบต่อ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว อัตราส่วนกำไรขั้นต้น และอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ เป็นไปตามข้อสมมติฐานงานวิจัย อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ จักรวุฒิ ชอบพิเพียร (2542) พบว่า การเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้า

คงเหลือที่แตกต่างกัน จะส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงิน ทุกช่วงเวลา อย่างมีนัยสำคัญ เหตุผลอาจเกิดจาก ข้อมูลที่นำมาศึกษานั้นอยู่ในช่วงราคาสินค้าปรับตัวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จนสามารถส่งผลกระทบต่อตัวเลขในงบการเงินได้ ดังนั้น ผู้ใช้งบการเงินควรจะตระหนักถึงสถานการณ์ราคาไว้เป็นสำคัญ ในการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ

3. ศึกษาความสัมพันธ์ของฐานะการเงินบริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ยกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ฐานะการเงิน กับ ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ซึ่งประกอบไปด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว อัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ โดยใช้วิธีการทางสถิติ พบว่า บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน มี อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) คงเหลือ เป็นไปตามข้อสมมติฐานงานวิจัย พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มีทิศทางตรงข้ามกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ คือ บริษัทที่มีความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นด้วยสินทรัพย์ระยะสั้น สูง อัตราผลตอบแทนหลักทรัพย์ จะมีทิศทางตรงกันข้าม คือ มีผลตอบแทนของหลักทรัพย์จะต่ำ และอัตราส่วนกำไรขั้นต้น มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ คือ บริษัทที่สามารถหารายได้ สูง ในการลงทุนในหลักทรัพย์ จะได้ผลตอบแทนสูงเช่นกัน ส่วนอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว และอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ เนื่องจากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นกลุ่มประชากรที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ อาจเป็นกลุ่มที่ไม่ต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ หรืออัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนและอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับผลตอบแทนหลักทรัพย์ได้ และในการศึกษา บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีถัวเฉลี่ย พบว่า มี อัตราส่วนกำไรขั้นต้น มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) คงเหลือ เป็นไปตามข้อสมมติฐานงานวิจัย พบว่า อัตราส่วนกำไรขั้นต้น มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ คือ บริษัทที่เลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีถัวเฉลี่ยมีอัตราส่วนกำไรขั้นต้น สูง และต่ำลงในหลักทรัพย์ จะได้อัตราผลตอบแทนหลักทรัพย์สูงเช่นกัน ส่วนอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว และอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ เนื่องจากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นกลุ่มประชากรที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ อาจ

เป็นกลุ่มที่ไม่ต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ จึงเป็นผลให้อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว และอัตรากาไรหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ ไม่สัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ซึ่งกลุ่มประชากรที่ใช้ไม่รวมถึงบริษัททางการเงิน เป็นต้น

ข้อจำกัดในงานวิจัยในครั้งนี้

(1) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้เฉพาะ บริษัทที่มีการเปิดเผยนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ และไม่นำบริษัทที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการเงินมาใช้ในการศึกษา เลือกใช้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI)

(2) ผู้วิจัยได้เลือกตัวแปรการวิเคราะห์ฐานะการเงิน เฉพาะบางตัวแปรเท่านั้นในการศึกษา ยังมีตัวแปรอื่นๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษา

(3) ในการวิจัยครั้งนี้คำนิยามศัพท์บางคำที่ใช้ในการวิจัยเป็นคำนิยามศัพท์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้ในการวิจัยนี้เท่านั้น ซึ่งความหมายของศัพท์เหล่านี้อาจมีความหมายที่แตกต่างไปจากงานวิจัยอื่นๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไป อาจใช้ปัจจัยอื่นที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ที่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาศึกษา เช่น ความเสี่ยงของกิจการ เป็นต้น

2. ควรเพิ่มกลุ่มประชากรโดยการรวมบริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบกับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด เอ็ม เอ ไอ (MAI) ว่าผลที่ได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่

3. งานวิจัยในอนาคตควรศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างฐานะการเงินกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ เป็นรายไตรมาส ซึ่งอาจทำให้นักลงทุนสามารถสะท้อนภาพที่ชัดเจนได้ยิ่งขึ้น

4. ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษา เช่น กระแสเงินสดจากกิจกรรมการลงทุน, กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน ที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์